

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 183/23

V Lucemburku dne 5. prosince 2023

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-451/21 P | Lucembursko v. Komise a C-454/21 P |
Engie Global LNG Holding a další v. Komise

Přezkum, který provedla Evropská komise, pokud jde o *tax rulings* poskytnuté skupině Engie Lucemburskem, porušil právo EU

Evropská komise rozhodla, že Lucembursko poskytlo státní podporu skupině Engie v souvislosti s *tax rulings* týkajícími se vnitroskupinových finančních operací. Komise se však dopustila pochybení při určení referenčního systému představujícího výchozí bod srovnávacího přezkumu, který musí být proveden v kontextu posouzení selektivity těchto daňových opatření, a tudíž jejich kvalifikace jako zakázané státní podpory. Referenční systém nebo „obvyklý“ daňový režim, na jehož základě je třeba analyzovat podmínku týkající se selektivity, totiž musí zahrnovat ustanovení upravující osvobození od daně, která vnitrostátní daňová správa považovala za použitelná na projednávaný případ, pokud tato ustanovení, jestliže nezavádějí zjevnou diskriminaci mezi podniky, sama o sobě neposkytují selektivní výhodu ve smyslu unijního práva. Komise tedy nemůže prokázat odchylku od referenčního rámce tím, že se omezí na konstatování, že se opatření odchyluje od obecného cíle zdanění všech společností-rezidentů v dotčeném členském státě, jak to učinila v dotčené věci, a přitom nezohlední ustanovení vnitrostátního práva upřesňující podmínky, za kterých je tento cíl naplňován.

Rozhodnutím ze dne 20. června 2018¹ konstatovala Komise, že lucemburské daňové orgány přijaly v rámci složitých organizačních a finančních konstrukcí v rámci skupiny Engie dvě skupiny daňových rozhodnutí (*tax rulings*) (dále jen „daňová rozhodnutí“). Podle ní toto daňové zacházení umožnilo této skupině vyhnout se zdanění téměř všech zisků dosažených dceřinými společnostmi usazenými v Lucembursku. Dospěla k závěru, že tato daňová rozhodnutí představují státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem a lucemburské orgány je musí získat od příjemců zpět.

Tribunál Evropské unie zamítl žaloby podané skupinou Engie a Lucemburskem². Engie a Lucembursko tedy podaly kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru.

Soudní dvůr připomněl, že za účelem určení, zda vnitrostátní opatření představuje státní podporu, musí Komise zejména **prokázat, že toto opatření poskytuje** jeho příjemci **selektivní výhodu**. Za účelem kvalifikace daňového opatření jako „selektivního“ musí nejprve **identifikovat referenční systém**, tedy „obvyklý“ daňový režim, který se v dotčeném státě používá. Dále musí Komise prokázat, že se dotčené opatření **od tohoto referenčního systému odchyluje**, protože zavádí **rozlišování mezi podniky, které se nacházejí ve srovnatelné situaci**.

Dotčená ustanovení lucemburského práva výslovně nepodřizují osvobození příjmů z podílů od daně na úrovni mateřské společnosti zdaněním výplaty rozděleného zisku na úrovni její dceřiné společnosti. Takový byl výklad těchto ustanovení zastávaný Lucemburskem. V předmětném případě se Komise odchýlila od tohoto výkladu, když měla za to, že je neslučitelný s obecným cílem zdanění všech společností-rezidentů. Soudní dvůr nicméně uvedl, že Komise je v zásadě povinna přijmout výklad ustanovení vnitrostátního práva podaný členským státem v rámci kontradiktorní diskuze, pokud je tento výklad slučitelný se zněním těchto ustanovení. V předmětném případě však Komise nepředložila žádný důkaz, který by zneplatnil výklad předložený Lucemburskem, který je navíc slučitelný se zněním těchto ustanovení. Tribunál tedy neprávem potvrdil konstatování Komise ohledně existence takového

vztahu podmíněnosti mezi těmito dvěma daňovými zacházeními.

Tribunál měl navíc neprávem za to, že ze strany Komise nebylo vyžadováno zohlednění správní praxe lucemburských daňových orgánů týkající se vnitrostátního ustanovení v oblasti zneužití práva. Na podporu svého rozhodnutí měla totiž Komise prokázat, že se lucemburská daňová správa v dotčených daňových rozhodnutích odchýlila od své vlastní praxe týkající se transakcí srovnatelných s dotčenými transakcemi.

Soudní dvůr měl v rámci vlastního rozhodování o žalobách na neplatnost konečně za to, že se **Komise dopustila pochybení ve svých jednotlivých analýzách** referenčních rámců definujících běžný systém zdanění. Zvláště se domníval, že daňová pravomoc a daňová autonomie členských států v neharmonizovaných odvětvích na úrovni Unie by byly porušeny, kdyby Komise mohla vymezit referenční rámec výlučně na základě obecného cíle zdanění všech společností-rezidentů sledovaného vnitrostátním právem, a tedy bez zahrnutí do tohoto rámce zejména ustanovení upravující osvobození od daně. Tato pochybení **způsobila vadu celé analýzy selektivity, a rozhodnutí Komise se proto zrušuje.**

UPOZORNĚNÍ: K Soudnímu dvoru lze podat kasační opravný prostředek omezený na právní otázky proti rozsudku nebo usnesení Tribunálu. Tento kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a odůvodněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud stav věci umožňuje jeho rozhodnutí, může Soudní dvůr sám vydat konečné rozhodnutí ve věci. V opačném případě vrátí věc Tribunálu, který je vázán rozhodnutím o opravném prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ [Rozhodnutí Komise \(EU\) 2019/421](#) ze dne 20. června 2018, o státní podpoře SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN), kterou Lucembursko poskytlo skupině Engie.

² Rozsudek ze dne 12. května 2021, Lucembursko a další v. Komise, [T-516/18](#) a [T-525/18](#) (viz tiskovou zprávu [č. 80/21](#)).